

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยจัดเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา รัฐบาลพยายามพัฒนาการศึกษาของประเทศอย่างกว้างขวางตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษาซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญและจำเป็นมากต่อการพัฒนาความเจริญให้แก่ประเทศ การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาหลังระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มุ่งพัฒนาความเจริญของงานทางสติปัญญาและความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ มุ่งสร้างสรรคกำลังคนในระดับวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงเพื่อพัฒนาประเทศ และมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้และเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าแก่บุคคล สังคม และประเทศชาติ (สำนักนายกรัฐมนตรี 2526 : 45)

สถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบของทบวงมหาวิทยาลัย จัดออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มีทั้งหมด 14 สถาบัน และสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน มีทั้งหมด 11 สถาบัน (เรื่องเดียวกัน : 45 - 46) การกระจายของสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ถ้าพิจารณาวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของรัฐ ซึ่งมีทั้งหมด 26 แห่ง จำนวน 15 แห่งตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร 3 แห่งตั้งอยู่ในภาคกลาง 3 แห่งอยู่ในเขตภาคเหนือ 2 แห่งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และอีก 3 แห่งอยู่ในเขตภาคใต้ ส่วนวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร การกระจายวิทยาเขตของสถาบันอุดมศึกษาในลักษณะเช่นนี้ก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคในโอกาสการเข้าเรียนของประชาชนที่อยู่ในส่วนภูมิภาค (เรื่องเดียวกัน : 47)

ปัญหาการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เกิดขึ้น คือ การจัดการศึกษาในส่วนภูมิภาค ยิ่งถ้าหลังจากส่วนกลางอยู่เป็นอันมาก ทั้งในค่านิยมและประสิทธิภาพ (กองวางแผนการศึกษา 2512 : 35) ความขาดแคลนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิสองในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค เนื่องจากอาจารย์ที่มีคุณวุฒิสองส่วนใหญ่ปรารถนาที่จะทำการสอนในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นอุปสรรคในการขยาย

มหาวิทยาลัยออกไปในส่วนภูมิภาคใหม่มากขึ้น (กองสถิติและวิเคราะห์ภาวะการศึกษา 2526 : 52) และค่านิยมของนักเรียนที่มีต่อมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง เป็นเหตุให้นักเรียนส่วนภูมิภาค หลังไหลเข้ามาเรียนในส่วนกลางเป็นจำนวนมากทุกปี ทำให้ดุลยภาพการศึกษาระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไม่ใกล้เคียงกับประชากร (วิทยา รัตนวิจิตร 2513 : 3)

รัฐบาลได้พัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยจัดตั้งมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคขึ้นที่ จังหวัดเชียงใหม่ ขอนแก่น ปัตตานี และสงขลา รวมทั้งการขยายขยายงานมหาวิทยาลัยหลาย ๆ แห่ง ให้มหาวิทยาลัยแยกออกไปตั้งอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ นอกกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒบางแสน พิษณุโลก มหาสารคาม สงขลา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กำแพงแสน นครปฐม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม เพื่อให้ประชาชนทั่วไป ได้มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ยังได้มีการปรับปรุงการคัดเลือกเข้าสถานอุดมศึกษา (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 5 : 123) โดยมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคได้จัด โควตาให้แก่ักเรียนที่เรียนซึ่งอยู่ในท้องถิ่นนั้น ได้เข้าศึกษาต่อเฉลี่ยประมาณร้อยละ 40 ของ จำนวนที่จะรับได้ในแต่ละปี เป็นการทำให้เยาวชนในส่วนภูมิภาคไม่จำเป็นต้องเข้ามาศึกษาต่อในส่วนกลาง เป็นการลดปัญหาต่าง ๆ ไปไต่มากร เช่น ปัญหาความแออัดในเมืองหลวง ค่าใช้จ่าย ในการศึกษาและอื่น ๆ ซึ่งแน่นอนว่าจะต้องสูงกว่าในส่วนภูมิภาค (พร เทัญ รัตโนภาส 2518 : 1) รวมทั้งปัญหาที่อยู่อาศัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นมหาวิทยาลัยในส่วนกลางที่พบปัญหาจากความแออัดในเมืองหลวงจึงมีการขยายวิทยาเขตไปสู่พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม เมื่อ พ.ศ. 2509 (มหาวิทยาลัยศิลปากร 2526 : 12) การคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากรที่กระทำอยู่ในปัจจุบัน มีอยู่ 2 แบบ คือ รับนักศึกษาจากการสอบรวมส่วนกลางที่จัดโดยทบวงมหาวิทยาลัย และรับสมัคร สอบคัดเลือกโดยวิธีรับตรง (โควตาพิเศษ) โฉงการรับนักศึกษาโดยวิธีรับตรง (โควตาพิเศษ) ของมหาวิทยาลัยศิลปากรจากนักเรียนในภูมิภาคะวันตกนี้ มีผลต่อประชากรของภูมิภาคเป็นอย่างมาก เพราะนักเรียนในภูมิภาคมีความหวังที่จะได้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้ทำให้ไม่ทิ้งจากภูมิภาคแล้วไปเป็นการช่วยลดความสิ้นเปลืองทางเศรษฐกิจ และถ้าสำเร็จการศึกษาแล้วก็มีแนวโน้มที่จะทำงานช่วยพัฒนาภูมิภาคของตนให้เจริญ นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมการศึกษาของเยาวชนในภาค ให้ประชาชนในภาคภูมิใจที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ในภาคและได้ให้สิทธิพิเศษในการศึกษาแก่ บุคคลานของตน (วิทยา เทียรวิจิตร 2512 : 14)

อย่างไรก็ดี เมื่อโครงการดังกล่าวจะให้คุณประโยชน์อย่างมากโดยให้สิทธิพิเศษแก่เยาวชนในภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากรร่วมกับนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกพร้อมเข้ามหาวิทยาลัย โดยทบวงมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยเป็นกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากรด้วย โศกาศพิเศษ ร่วมกับรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีวิทยาเขตพระราชมังคลาภิเษก และคณะที่รับนักศึกษาด้วย โศกาศพิเศษ จึงได้รับทราบความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาด้วย โศกาศพิเศษ และของนักศึกษาที่ผ่านการสอบพร้อมเข้าศึกษา โดยทบวงมหาวิทยาลัยของแต่ละคณะวิชาแตกต่างกันออกไป คือ กลุ่มหนึ่งเห็นว่า นักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาด้วย โศกาศพิเศษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า อีกกลุ่มหนึ่งเห็นว่า นักศึกษาที่ผ่านการสอบพร้อมเข้าศึกษาโดยทบวงมหาวิทยาลัยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า และบางท่านเห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกทั้งสองวิธีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ด้วยสภาพแวดล้อมในการศึกษา และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมือนกัน แต่อาจแตกต่างกันในค่านิยมพื้นฐานเดิมของนักเรียน ทั้งด้านส่วนตัว และด้านการศึกษา สภาพแวดล้อมทางบ้าน หรืออื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่วิธีการรับเข้าศึกษา ผู้วิจัยจึงใคร่จะศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของประชากรที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากรด้วยวิธีมหาวิทยาลัยสอบคัดเลือกเอง โดยตรงจากนักเรียนในภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ และประเภทสอบพร้อมเข้ามหาวิทยาลัยโดยทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการตอบคำถามเรื่อง ความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากร และคาดว่าผลจากการวิจัยจะเป็นแนวทางประกอบการพิจารณารับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากรในปีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ทางมหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นผู้คัดเลือกเองจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของจังหวัดในภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ กับนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกพร้อมเข้ามหาวิทยาลัย โดยทบวงมหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร เฉพาะผู้ที่ผ่านการคัดเลือกโดยการสอบเข้ามหาวิทยาลัยโดยทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้จัด และผู้ที่ผ่านการคัดเลือกที่ทางมหาวิทยาลัยเป็นผู้สอบคัดเลือกจากนักเรียนในจังหวัดภูมิภาควนทศวันตกเท่านั้น

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนหลักสูตรของมหาวิทยาลัยภาคปกติเต็มเวลา และเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2522 - 2526 รวม 5 คณะ

การวิจัยครั้งนี้ได้ควบคุมตัวอย่างประชากร ทั้ง 2 กลุ่ม โดยมี เพศ อายุ ภูมิลำเนา อาชีพบิดา (มารดา) สายวิชาที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 และคณะที่เรียนอยู่เหมือนกันเป็นคู่ ๆ ในแต่ละหน่วย

ความหมายของคำและข้อความที่ใช้ในการวิจัย

ภูมิภาคควนทศวันตก หมายถึง อาณาบริเวณที่เป็นเนื้อที่ของจังหวัดต่าง ๆ 9 จังหวัด คือ จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี สุพรรณบุรี สุพรรณบุรี เพชรบุรี และปทุมธานี

ประเภทสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัย หมายถึง ประเภทการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยวิธีการสอบคัดเลือกจากบุคคลที่สมัครสอบทั่วประเทศ ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการ

ประเภททางมหาวิทยาลัยคัดเลือกเอง หมายถึง ประเภทการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากร จากนักเรียนที่สมัครเข้ารับสิทธิ์เพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งทางมหาวิทยาลัยศิลปากรได้ระบุคุณสมบัติ ดังนี้ ผู้สมัครต้องกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (สายสามัญ) และ

1. เมื่อสำเร็จการศึกษาก่อน ปีการศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษา ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 2.50

2. เป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อจากโรงเรียนของตน
3. มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งใน 9 จังหวัดไม่น้อยกว่า 6 เดือน และกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนในเขต 9 จังหวัด ไม่น้อยกว่า 6 เดือน นับถึงวันปิดรับสมัคร
4. เป็นผู้ไม่มีโรคติดต่อร้ายแรง โรคที่สังคมนับถึง และโรคสำคัญที่จะเบียดเบียนหรือชักขวางต่อการศึกษา
5. เป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อย และมีผู้รับรองว่าจะอุปถัมภ์ ทุนบำรุงและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษาได้
6. ผู้สมัครเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ จะต้องมียุคลักษณะอันไม่ขัดต่อความเป็นครู และมีส่วนสูงไม่ต่ำกว่า 140 เซนติเมตร

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่เข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยศิลปากร ในปีการศึกษา 2522 - 2526 โดยผ่านการคัดเลือกจากประเภท มหาวิทยาลัยคัดเลือกเองและประเภทสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนที่เป็นคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ในชั้นปีที่ 1 ของนักศึกษา

อายุของนักศึกษา หมายถึง ช่วงอายุ 15 - 23 ปี ซึ่งเป็นอายุส่วนใหญ่ของนักศึกษา ที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 (ทบวงมหาวิทยาลัย 2518 : 13) และในการพิจารณาเลือกตัวอย่างประชากรให้เข้าด้วยกัน โดยพิจารณาอายุเป็นเกณฑ์ของนักศึกษาทั้ง 2 ประเภท จะใช้ความแตกต่างของอายุไม่เกิน 1 ปี กล่าวคือ ถ้านักศึกษาประเภทสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัยมีอายุ 18 ปี นักศึกษาประเภทที่มหาวิทยาลัยคัดเลือกเองจะมีอายุในช่วง 17 - 19 ปี

ภูมิลำเนา หมายถึง สถานที่พักอาศัยของผู้สมัคร ซึ่งระบุอยู่ในหลักฐานสำเนา ทะเบียนบ้านของผู้สมัคร (สำนักทะเบียนการศึกษา วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์ 2527 : 5)

อาชีพกสิกรรม (มารคา) แบ่งเป็น 5 กลุ่ม (ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ 2518 : 6) ดังนี้
 1. วิชาบริหาร หมายถึง การทำงานบริหาร ลูกจ้างรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ
 2. วิชาช่าง หมายถึง การทำงานเป็นลูกจ้างในบริษัทเอกชนและผู้จ้างอื่น ๆ
 3. วิชาค้าขายและเจ้าของกิจการ หมายถึง การประกอบอาชีพส่วนตัวทั้งในด้านการขายสินค้าและบริการ
 4. วิชาเกษตรกรรม หมายถึง การประกอบอาชีพทางการเกษตร ทำนา ทำสวน ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ ประมง
 5. วิชาอื่น ๆ หมายถึง การประกอบอาชีพอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว รวมถึง ถึงแก่กรรม อยู่บ้านเฉย ๆ และรับบำนาญ (ในการพิจารณาจับคู่ ตามบิดาถึงแก่กรรม จะพิจารณาอาชีพของมารคาแทน)

สายวิชาที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบ่งเป็น 4 สายคือ

1. สายวิชาที่เลือก วิทย - คณิต
2. สายวิชาที่เลือก คณิต - ภาษา
3. สายวิชาที่เลือก ภาษา
4. สายวิชาที่เลือก วิชาชีพ

ปีการศึกษาที่เข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 หมายถึง ปีการศึกษาที่นักศึกษาที่เป็นตัวอย่าง ประชากรลงทะเบียนเรียนในชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

คณะ หมายถึง คณะที่เปิดทำการสอนและรับนักศึกษาเข้าศึกษาทั้ง 2 ประเภท ในมหาวิทยาลัยศิลปากร ปัจจุบันซึ่งมี 5 คณะ คือ คณะโบราณคดี คณะนิเทศศิลป์ คณะอักษรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์

ช่อดอกของเบงกอน ในการวิจัยครั้งนี้ถือว่า

1. ข้อมูลทั้งหมดที่คัดลอกมาจากสำนักทะเบียนการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร ของตัวอย่างประชากรทุกคน เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้

2. คะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A.) ในชั้นปีที่ 1 เป็นตัวแทนที่สำคัญสำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในแต่ละคณะต้องเรียนวิชาบังคับอย่างเดียวกัน และเรียนวิชาพื้นฐานคล้ายคลึงกันนักศึกษาที่โคคะแนนเฉลี่ยสะสมเท่ากันจึงถือว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับเดียวกัน

3. คะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1 ของตัวอย่างประชากร เป็นคะแนนผลสัมฤทธิ์ที่เชื่อถือได้

สมมติฐานการวิจัย

จากวิทยานิพนธ์ของวิลากรรณ อุทัยสาธิต ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัยกับนักศึกษาที่ทางมหาวิทยาลัยขอนแก่นคัดเลือกเองจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีคะแนนยอดเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (วิลากรรณ อุทัยสาธิต 2518 : 53) พบว่านักศึกษาทั้งสองประเภทมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันซึ่งคล้ายกับการวิจัยของพรเพ็ญ รตโนภาส ที่ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาประเภทการสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัยและประเภทคะแนนยอดเยี่ยมของภาคเหนือ (พรเพ็ญ รตโนภาส 2518 : 53)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ใช้วิธีการคัดเลือกนักศึกษาจากภูมิภาคตะวันตกโดยวิธีรับตรง (โควตาพิเศษ) โดยการสอบคัดเลือกซึ่งใช้วิธีเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่สอบคัดเลือกด้วยวิธีต่างกัน (ชิตชนก เจริญเชาว์ 2520 : ค) พบว่านักศึกษาประเภทมหาวิทยาลัยจักษุสงขลานครินทร์จากนักเรียนในภาคใต้และนักศึกษาประเภทสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่ผ่านการคัดเลือกทั้งประเภทสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัย และประเภทที่ทางมหาวิทยาลัยคัดเลือกเองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

ความจำกัดของการวิจัย

1. การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจจากเอกสารที่เป็นแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Sources) ข้อมูลที่ได้มาจากเคลือบบาง แต่อย่างไรก็ตาม การบันทึกข้อมูลดังกล่าวก็เป็นการบันทึกตามหน้าที่ราชการ ซึ่งต้องทำให้ถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุด ทั้งนี้ความคลาดเคลื่อนดังกล่าวคงจะมีน้อยมาก

2. การวิจัยครั้งนี้ไม่ศึกษาระยะแผนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรทั้ง 4 ปี เพราะเมื่อนักศึกษาในแต่ละระดับชั้นปีที่ 2 ได้เริ่มเรียนวิชาเลือกที่แตกต่างกัน และเริ่มมีการเลือกสาขาวิชาเอกแตกต่างกัน จึงไม่สามารถที่จะควบคุมตัวแปรเกี่ยวกับขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนได้ อันอาจจะทำให้สรุปไม่ได้แน่ชัดว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นแตกต่างกันจริงหรือไม่ อีกประการหนึ่งจำนวนนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม ถ้าจำแนกตามสาขาวิชาเอกแล้ว จะได้นักศึกษาที่เป็นตัวอย่างประชากรจำนวนน้อย จึงไม่อาจจะคำนวณเพื่อทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

3. การวิจัยไม่ได้คำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่งอาจมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ทักษะ แรงจูงใจ ความสนใจของนักศึกษา เป็นต้น ทั้งนี้ เพราะองค์ประกอบดังกล่าว อาจทำให้ไม่สามารถสรุปความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เนื่องมาจากความแตกต่างในวิธีคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้อย่างแน่ชัด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยศิลปากร ในการพิจารณาวิธีการรับนักศึกษาในปีต่อ ๆ ไป
2. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาทั้งสองประเภท ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ของผู้รับผิดชอบทางการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย
3. เพื่อเป็นการตอบคำถามแก่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ว่านักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกจากการที่มหาวิทยาลัยสอบคัดเลือกเองมีความรู้ความสามารถ (สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน) ท้องกว่านักศึกษาที่สอบร่วมเข้าจริงหรือไม่
4. เป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป